

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČ 005 51 023
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2025, č. j. MPSV-2025/63973-918,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 3. 2025, č. j. MPSV-2025/63973-918, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V tomto rozsudku se soud zabývá dostatečností a úplností posouzení nároku a výše příspěvku na péči pro závislou osobu starší 18 let věku.

I. Shrnutí stavu věci

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Pardubicích (dále „*prvostupňový orgán*“) rozhodnutím ze dne 13. 9. 2024, č. j. 5601/2024/KRA (dále „*prvostupňové rozhodnutí*“), snížil příspěvek na péči žalobce na 4 900 Kč měsíčně, a to od října 2024. Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále „*napadené rozhodnutí*“) prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Žalovaný na základě posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové (dále také jen „*PK*“) ze dne 11. 2. 2025 dospěl totiž k závěru, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje ve smyslu § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v rozhodném znění (dále „*zákon o sociálních službách*“) pomoc při zvládání pěti základních životních potřeb, a to *komunikace, orientace, tělesné hygieny, osobních aktivitách a péči o domácnost*. Jedná se o středně těžkou závislost.
4. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil.

II. Žaloba a její obsah

5. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „*s. ř. s.*“). Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí.
6. Podstatou žaloby je nesouhlas žalobce se závěrem žalovaného, že žalobce zvládá žalovaným neuznané jako nezvládané základní životní potřeby *(i) stravování, (ii) oblékání a obouvání a (iii) péče o zdraví*.
7. Napadené rozhodnutí dle žalobce nereflektuje jeho psychický a mentální stav, který žalobci neumožňuje samostatné obsloužení. Žalovaný dle žalobce dostatečně nezohlednil žalobcem předložený znalecký posudek vypracovaný znalcem MUDr. N. Žalobce právě s odkazem na uvedený znalecký posudek tvrdí, že z důvodu středně těžké až těžké mentální retardace selhává bez pomoci ve všech oblastech běžného života a vyžaduje každodenní pomoc se základními životními potřebami. Mentální úroveň žalobce odpovídá věku 6-8 let.
8. K životní potřebě stravování namítal, že se sice dokáže najíst, ale jídlo si neumí připravit, vybrat a naservírovat. K životní potřebě oblékání uvedl, že nerozlišuje použití oblečení dle ročních období a denního režimu, výběru oblečení nerozumí. K péči o zdraví uváděl, že mu mentální schopnosti nedovolí rozpoznat zdravotní stav a odpovídajícím způsobem na něj zareagovat, tj. vybrat léky či formu ošetření, což by mohl vést k ohrožení jeho zdravotního stavu.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, považoval ji za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí.
10. Odkázal na posudek PK jako stěžejní důkazní prostředek v tomto řízení, v němž se posudková komise ke sporovaným základním životním potřebám vyjádřila, a citoval z něj. Dle žalovaného byl zdravotní stav žalobce řádně a objektivně posudkovou komisí posouzen, posudek PK hodnotil jako dostatečný a objektivní.

IV. Přezkum věci soudem

11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud se rovněž zabýval tím, zda je napadené rozhodnutí přezkoumatelné [srov. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. K tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „*NSS*“)

ze dne 26. 3. 2021, 4 Ads 343/2020-37; všechny uváděné rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz.

12. Při přezkumu napadeného rozhodnutí se především zaměřil na okruh základních životních potřeb, o kterých žalobce tvrdí, že je nezvládá, ale žalovaným nebyly jako nezvládané uznány, tj. *(i)stravování, (ii) oblékání a obouvání a (iii) péče o zdraví*.

IV.a. Zjištění ze správního spisu

13. Z předložených správních spisů zjistil soud následující pro věc rozhodné skutečnosti.
14. Z důvodu dosažení 18 let věku žalobce zahájil prvostupňový orgán správní řízení o novém posouzení nároku a výše příspěvku na péči. V rámci řízení bylo provedeno obligatorního sociálního šetření, při němž prvostupňový orgán učinil dílčí skutkové závěry ke zvládnutí jednotlivých základních životních potřeb žalobcem.
15. V průběhu správního řízení rozhodl prvostupňový orgán ve věci samé dvakrát, neboť jeho první rozhodnutí bylo k prvnímu odvolání žalobce žalovaným zrušeno. Ve druhém rozhodnutí specifikovaném v odstavci 2 tohoto rozsudku rozhodl prvostupňový orgán o snížení příspěvku na péči žalobce na 4 900 Kč měsíčně, a to od října 2024. Na základě posudků o zdravotním stavu žalobce vypracovaných Institutem posuzování zdravotního stavu totiž uzavřel, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje ve smyslu § 9 shora citovaného zákona pomoc v celkem pěti základních životních potřebách, tj. *orientaci, tělesné hygieně, péči o zdraví, osobních aktivitách a péči o domácnost*, jedná se tak o středně těžkou závislost na pomoci jiné fyzické osoby. I proti druhému rozhodnutí prvostupňového orgánu podal žalobce odvolání, v němž namítal, že nezvládá ještě životní potřebu komunikace, stravování a oblékání a obouvání. Žalovaný v odvolacím řízení za účelem posouzení stupně závislosti žalobce požádal o posouzení posudkovou komisí. Posudek byl zpracován dne 11. 2. 2025 se závěrem, že žalovaný z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá pět základních životních potřeb, a to *komunikaci, orientaci, tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost*. U žalobce se tak jedná o středně těžkou závislost.
16. V posudku PK stanovila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce autismus s retardací psychického vývoje, mentální úroveň v hraničním pásmu lehké až středně těžké mentální retardace, pylovou alergii. Připustila, že žalobce trpí onemocněním, s nímž jsou spojena omezení v jeho každodenním životě, ale funkční schopnosti nejsou omezeny v rozsahu stanoveném právní úpravou. Ke zvládnutým potřebám se PK vyjádřila nejprve souhrnně s odkazem na nedoložení takové tíže postižení, která by odůvodňovala jejich uznání jako nezvládaných a absenci těžkého pozbytí, resp. ztráty duševních kompetencí. Následně se vyjádřila k jednotlivým neuznaným potřebám stravování, oblékání a obouvání a péče o zdraví. Opět však šlo o hodnocení v zásadě obecné, tj. bez reakce na výsledky sociálního šetření a odvolací námitky žalobce, a stručné.
17. Následně, na základě posudku PK, vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V napadeném rozhodnutí popsal dosavadní průběh řízení, uvedl rozhodnou právní úpravu, odkázal na posudek PK, z něhož citoval. Uvedl, že posudek PK zohlednil i výsledky sociálního šetření.

IV.b. Přezkum věci – obecná východiska

18. Podle § 7 odst. 1 věta první zákona o sociálních službách *se příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby.*
19. Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve:*
 - a) *stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,*

- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,*
- c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,*
- d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,*
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*

20. Podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Podle § 9 odst. 4 zákona o sociálních službách při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřiblíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle § 9 odst. 5 téhož zákona pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
21. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení upravuje vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Dle § 2a vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby uvedené v příloze č. 1 vyhlášky. Nezvládnutí byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě lékařských podkladů lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32).
22. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách správní orgán I. stupně při posuzování stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby pro účely přiznání příspěvku na péči vychází ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Z těchto podkladů vychází následně také odvolací správní orgán (srov. též rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. 4 Ads 50/2009-63).
23. Pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných medicínských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. Pro účely odvolacího správního řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v rozhodném znění. V řízeních, v rámci nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je

lékařský posudek, a proto je na něj kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014-24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, proto správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34, ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37, ze dne 26. 3. 2015, č. j. 4 Ads 263/2014-60, anebo ze dne 15. 4. 2015, č. j. 6 Ads 217/2014-23).

24. Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2015, č.j. 1 Ads 156/2014-28). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).

IV.c. K posouzení zdravotního stavu žalobce

25. Krajský soud v tomto řízení posuzoval jednoznačnost, úplnost a přesvědčivost posudku PK jakožto stěžejního důkazu v odvolacím správním řízení ve vztahu k hodnocení schopnosti žalobce zvládat základní životní potřeby, o nichž žalobce tvrdí, že je nezvládá, ale jež nebyly PK a následně žalovaným uznány jako nezvládané. Konkrétně jde o *stravování, oblékání a obouvání a péči o zdraví*.
26. Soud shledal, že posudek PK a na jeho základě vydané napadené rozhodnutí jsou neúplné a nepřesvědčivé.
27. Posudek PK obsahuje soupis podkladů, z nichž PK vycházela při zpracování posudku, citace zejména z lékařského nálezu psychiatra, zprávy klinického psychologa a znaleckého posudku znalce MUDr. N. (na který odkazoval žalobce v žalobě). Závěr PK týkající se zvládání základních životních potřeb *stravování, oblékání a obouvání a péče o zdraví*, které nebyly uznány jako nezvládané, je dle soudu obecný a neúplný, resp. nepřesvědčivý. Ke zvládání uvedených základních životních potřeb, jejichž zvládání žalobce sporoval částečně již v odvolání, se PK vyjádřila velmi stručně (viz strana 6 posudku). V posudku chybí zhodnocení schopnosti žalobce zvládat aktivity vymezující uvedené základní životní potřeby stanovené prováděcí vyhláškou č. 505/2006 Sb., kdy v souladu s judikaturou NSS nezvládnutí být jedné z aktivit znamená nezvládání základní životní potřeby, kterou vymezuje.
28. Soud neúplnost, resp. nepřesvědčivost posudku shledal zejména v části týkající se zvládání základní životní potřeby *oblékání a obouvání*, u které závěr posudkové komise o zvládání není ve zcela zřejmém souladu s výsledky sociálního šetření, dle něhož žalobce není schopen si vybrat oblečení odpovídající ročnímu období a situaci, a dále u základní životní potřeby *péče o zdraví*, která byla prvostupňovým orgánem na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu uznána jako žalobcem nezvládaná, ale žalovaným bez bližšího

odůvodnění byla hodnocena jako zvládaná. Pochybnost o zvládání uvedené potřeby vyplývá rovněž z výsledků sociálního šetření, dle kterého je v akutních případech nutná pomoc rodiny. Pokud jde o životní potřebu *stravování*, tak PS v posudku dostatečně nevypořádala odvolací námitky žalobce, dle kterých si žalobce neumí vybrat jídlo vhodné k denní době, nedokáže dodržovat dietní režim (vzhledem k nadváze a trudovitosti), nedokáže vyhodnotit čerstvost jídla (plíseň na chlebu, kyselý jogurt apod.) a jí zásadně až na základě výzvy od jiné osoby.

29. Soud nad rámec výše uvedeného uvádí, že s ohledem na judikaturu NSS bylo namístě zvážit přizvání žalobce k jednání PK a (ne)zvládání aktivit, které vymezují výše uvedené základní životní potřeby, které nebyly PK uznány jako nezvládané, ověřit, a to v kontextu pochybností vyplývajících z výsledků sociálního šetření, námitek žalobce a přehodnocení závěru ohledně (ne)zvládání péče o zdraví. Dle judikatury NSS by totiž vyšetření posuzované osoby mělo být pravidlem, od kterého se lze odchýlit pouze tehdy, pokud je možno vypracovat jednoznačný, úplný a přesvědčivý posudek na základě písemných podkladů; odklon od tohoto pravidla musí být náležitě odůvodněn jiným způsobem, vždy tedy musí být zohledněny konkrétní okolnosti daného případu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-44, ze dne 31. 7. 2015, č. j. 8 Ads 138/2014-73, a ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22).
30. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na posudek PK, který však ne zcela dostatečně reagoval na odvolací námitky žalobce, měl žalobcem sporované základní životní potřeby za zvládané, avšak závěr o jejich zvládání nebyl ve zcela jasné návaznosti zejména na to, co bylo zjištěno při sociálním šetření. Odvolací námitky, dle kterých žalobce může mít se samostatným zvládáním některých aktivit, které vymezují sporné životní potřeby, minimálně obtíže, nebyly PK dostatečně vypořádány. Žalovaný se s úplností a přesvědčivostí posudku PK nedostatečně vypořádal, resp. ne zcela dostatečně posoudil všechny důkazy (podklady) ve vzájemné souvislosti a nevyžádal doplnění posudku. Sám žalovaný nemohl nedostatky posudku napravit, neboť nedisponuje potřebnou odbornou erudicí. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 9. 1. 2025, č. j. 9 Ads 209/2024-69, zejm. odst. 23.
31. Ke shora uvedenému soud podotýká, že činnost posudkové komise má za náročnou a vysoce odbornou, jejímž úkolem je odpovídat na nikoli triviální odborné otázky. Posudek jako výsledek jejího postupu však musí být, přinejmenším ve svých nosných základech, srozumitelný poučenému laikovi, pro kterého je mimo jiné podstatné, aby jeho závěry na sebe navazovaly a byly podloženy srozumitelně popsány zjištěními. Jistá komplikovanost v nyní souzené věci je zcela patrně spojena též s tím, že předmětem posouzení je psychický a mentální stav žalobce (jeho duševní stránka), kdy vyhodnocení jeho externích projevů je v očích soudu na základě jeho dosavadní praxe mnohdy obtížněji proveditelné ve srovnání s nemocemi či obtížemi somatického rázu.
32. Ze všech shora popsaných důvodů není dle názoru soudu možno hodnotit posudek PK jako úplný a přesvědčivý. Ostatně i Nejvyšší správní soud hodnotí jako neúplné a nepřesvědčivé ty posudky, které neobsahují zhodnocení jednotlivých dílčích aktivit vymezujících sporné základní životní potřeby uvedené v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. (viz např. rozsudek ze dne 24. 9. 2021, č. j. 5 Ads 52/2020-68, bod 26).
33. Soud dodává, že si je vědom toho, že subjektivní vnímání zdravotních potíží žalobcem nemůže být samo o sobě podkladem pro závěr o neschopnosti žalobce zvládat určitou

životní potřebu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 5 Ads 135/2018-19), resp. že subjektivní, ničím neobjektivizovaná tvrzení nemohou vést k závěru o nezvládnutí životní potřeby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2022, č. j. 5 Ads 38/2021-26, bod 22). Soud nehodnotí, zda je tvrzená neschopnost zvládnout neuznané základní životní potřeby důsledkem objektivního zdravotního stavu žalobce, nebo se jedná o pouhé subjektivní přesvědčení žalobce. Tato role soudu nepřisluší. Je to totiž právě PK, která by se touto otázkou měla přezkoumatelným způsobem zabývat a přesvědčivě své závěry odůvodnit.

V. Závěr a náklady řízení

34. Soud shrnuje, že rozhodnutí v dané věci bylo závislé především na odborném lékařském posouzení, k němuž je ze zákona v rámci odvolacího správního řízení povolána právě posudková komise. Posudek PK byl tedy v řízení před žalovaným stěžejním důkazem. Posudek PK však vykazoval vady způsobující jeho nepřezkoumatelnost, přičemž tento nedostatek žalovaný jako odvolací správní orgán neodstranil vyžádáním doplnění posudku. Tím se i napadené rozhodnutí stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů (viz obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63, a ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53).
35. Soud proto bez jednání napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 4 s. ř. s.]. Krajský soud není oprávněn detailně hodnotit lékařské zprávy, výsledky sociálního šetření, případné další podklady, ani vypořádávat námitky žalobce, na které nebylo správními orgány reagováno.
36. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. Bude na místě, aby žalovaný opatřil posudek PK, v němž bude s přihlédnutím k výsledkům sociálního šetření a všem lékařským zprávám popsán funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce na jeho schopnost zvládat jednotlivé dílčí aktivity (uvedené v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.) vymezující sporné základní životní potřeby *stravování, oblékání a obouvání a péče o zdraví*. Posudková komise při činění závěrů o (ne)zvládnutí sporných základních životních potřeb zhodnotí i skutečnosti vyplývající ze znaleckého posudku ze dne 10. 11. 2024, číslo 066631/2024, vypracovaného MUDr. N., znalcem pro základní obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zejména s ohledem na tvrzení žalobce uváděná v žalobě. Jedná se totiž o podklad pro vydání rozhodnutí dle § 51 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
37. Posudek PK musí být založen na konkrétních individuálních poznatcích o tom, jak se dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce projevuje v jeho každodenním životě. Pokud dle PK nebude existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu, PK to u každé sporné dílčí aktivity vymezující základní životní potřebu uvedené v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. výslovně uvede a odůvodní. Pokud PK dospěje k závěru, že existují pochybnosti, příp. rozpory mezi podklady, které neumožňují učinit závěr o (ne)zvládnutí uvedených pěti základních životních potřeb, provede osobní vyšetření žalobce (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25, či rozsudek téhož soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015-27, bod 39).

38. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšnému žalobci náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 23. červenec 2025

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra, v. r.
soudce